

یاد باقی، باقی است

گزارش مراسم پاسداشت آزادی بیان و اعتراض به بازداشت عمادالدین باقی

خبرنگار آزاد نادر سیف، ۱۳۸۶/۸/۲۶

من همان دم که وضو ساختم از چشمه عشق
چار تکبیر زدم یکسره بر آنچه که هست

روندگان طریقت ره بلا ورزند
که مرد راه نیندیشد از نشیب و فراز

روز پنجشنبه "انجمن صنفی روزنامه نگاران ایران" شاهد گردهمایی تنی چند از شخصیت های سیاسی، مذهبی، مطبوعاتی، فرهنگی و و فعالان جامعه مدنی برای پاسداشت آزادی بیان و اعتراض به بازداشت عمادالدین باقی بود. عزت الله سبحانی، صالح نیکبخت، محمد سیف زاده، حسن عباسیان، فریبرز رئیس دانا، بهاره هدایت، علی اکبر معین فر، یوسفی اشکوری، علی مزروعی، ابراهیم یزدی، عبدالله مومنی، فریده غیرت، هاشم آقاجری و مریم باقی سخنرانان این مراسم به مجریگری سعید مدنی بودند.

مهندس عزت الله سبحانی به عنوان اولین سخنران به جایگاه دعوت شد. سبحانی در ابتدا با طرح این موضوع که «کمتر کسی را به اندازه عمادالدین باقی دلسوز و فعال دیده‌ام»، گفت: "اگر نظام و دستگاه، چنین فردی و چنین فعالیت‌هایی را نتواند تحمل کند باید به عاقبت این نظام نگران باشیم". او در ادامه شرایط کشور را از نظر داخلی و خارجی بسیار حساس خواند، به گونه‌ای که در لبه پرتگاه قرار دارد.

پس از سبحانی نوبت به صالح نیکبخت وکیل عمادالدین باقی رسید تا به شرح سیر پرونده مطبوعاتی او در دادگاه انقلاب بپردازد. وی بیان کرد: "از آنجا که اجازه حضور وکیل در جلسه دادگاه داده نشد، آقای باقی نیز در این دادگاه از خود دفاع نکرد."

سخنران بعدی محمد سیف زاده عضو و نماینده نهاد کانون مدافعان حقوق بود. وی گفت: "محاکات سیاسی و مطبوعاتی صرفاً و انحصاراً باید در دادگاه کیفری استان و با حضور هیأت منصفه و بصورت علنی برگزار شود. مطلقاً نمی‌شود محاکم سیاسی و مطبوعاتی را در دادگاه‌های غیر دادگستری و بدون هیأت منصفه و بصورت غیر علنی برگزار کرد. بر این اساس که اتهام باقی مطبوعاتی است، احکامی که برای او صادر شده، غیرقانونی است." حسن عباسیان نماینده جمعیت عرب زبان مقیم تهران گفت: "فعالیت‌ها و اقدامات باقی منحصر به شهر تهران نبود. تلاش‌های باقی در خصوص زندانیان عرب زبان و اعدام‌ها در خوزستان هم بود. باقی بر محاکمه عادلانه برای این افراد تأکید داشت."

نوبت به فریبرز رئیس‌دانا، سخنران بعدی این نشست، رسید. وی اعلام کرد: "ضرورت دموکراسی برای مردم محروم مانند ضرورت آب برای ماهی است." این اقتصاددان برجسته ادامه داد: "دلیل بازداشت باقی این است که باقی با سرشت قدرت موجود ناسازگار است. بازداشت‌های امروز چراغ سبزی برای بیگانگان است."

سپس نوبت به بهاره هدایت عضو شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت رسید. او از دوستان دربندش (مجید توکلی، احمد قصابان و احسان منصوری سه دانشجوی دانشگاه امیرکبیر، علی عزیزی و علی نیکونسبتی دو عضو شورای مرکزی دفتر تحکیم وحدت و پدram رفعتی فعال دانشجویی) یاد کرد و گفت: "دانشجویان اثبات کردند که صادقترین و پاکترین در زمینه حقوق بشر هستند."

مهندس معین فر سخنران بعدی شخصیت باقی را شخصیتی که به زندانیان بدون در نظر گرفتن دیدگاه سیاسی یاری می‌رساند، معرفی کرد و کار باقی را غیر سیاسی و حقوق بشری دانست و به این موضوع اشاره کرد که او اخیراً هیچ بیانیه‌ای را امضا نکرده است.

سپس یوسفی اشکوری نائب رئیس انجمن دفاع از آزادی مطبوعات به نقل از مرحوم نائینی گفت: "وقتی قانون نیست، حاکم هر چه کند حق است و باید شکر گذار بود که برای بیشتری سرمان نیاورده است!" وی در ادامه به سخن سال چهل و دو آقای خمینی اشاره کرد و گفت: "هیچ مرجع صلاحیت داری موجود نیست که به آن شکایت کرد."

بعد از سخنان حسن یوسفی اشکوری، بیانیه انجمن ایرانیان طلوع فردا قرائت شد، سپس علی مزروعی رئیس هیأت مدیره انجمن صنفی روزنامه نگاران این پرسش را مطرح کرد که «اگر امثال باقی با آن ویژگی‌هایی که دارند تحمل نمی‌شوند پس چه کسانی تحمل می‌شوند؟» و افزود: "من شرمندم ام که در سایه تشیع ظلم‌هایی روا می‌شود که اصلاً منطقی نیست."

ابراهیم یزدی دبیر کل نهضت آزادی ایران سخنران بعدی این گردهمایی بود. وی سخنان خود را با اشاره به این سخنان رئیس‌جمهور که «ایران آزادترین کشور دنیاست» آغاز کرد. بر این اساس اظهار داشت: "سخنی به گزاف نیست!!! هیچ دولتی در دنیا آزادی دولتمردان ما را ندارند. هر کاری که بخواهند انجام می‌دهند. هرکس را بخواهند به زندان می‌اندازند. هر حسینیه و مسجدی را خراب می‌کنند. آزادی دولت لجام‌گسیخته است. بجای آنکه به درد معلمان برسند آنها را به زندان می‌اندازند. روزنامه نگاران و دانشجویان نیز همینطور. زنان ما را به چه جرمی می‌گیرند؟ کارگر اعتصابی را که به زندان نمی‌فرستند. این ساده‌ترین کار است. داعیه حکومت از جانب خدا و امام زمان را هم دارند، به مادر ستم دیده بنی عامری چه جواب می‌دهند؟ همه‌شان در مرگ دختر دانشجوی همدانی مسئول هستند، هیچ کدام نمی‌توانند بگویند خبر نداشته‌اند، همه شان باید جوابگو باشند."

نخست وزیر دولت موقت در ادامه بر آزادی بدون قید و شرط زندانیان در شرایط خطیر کنونی تأکید کرد و گفت: "اگر قرار است کسی تقاضای عفو کند آنها هستند که باید بعد از رفع مشکل، درخواست عفو کنند. درهای زندان را باز کنید و به ملت برگردید."

نوبت به عبدالله مومنی سخنگوی ادوار تحکیم وحدت رسید. وی گفت: "باقی نمونه‌ای مثال زدنی در زمینه حقوق بشر است، توجه او به حقوق بشر بعنوان اصل آن است و نه صرفاً سیاسی."

فریده غیرت وکیل دادگستری و عضو انجمن حمایت از حقوق زندانیان سخنران بعدی بود. وی گفت: "مقامات متوجه باشند که اگر اتهامی در رابطه با انجمن متوجه باقی است، همه اعضای هیأت مدیره یک مسئولیت مشترک دارند. اگر اتهامی علیه او است اعلام کنید، همه کارهای او قانونی است."

سپس نوبت به هاشم آقاجری استاد دانشگاه رسید. وی به این نکته اشاره کرد که این جلسه به این امید است که ((پنبه ها از گوشها در آیند!!)). وی با مقایسه ایران با دو همسایه خود (ترکیه و پاکستان) به این نکته اشاره کرد که ما به دوره پیشا مشروطیت و حتی پایان صفویه رسیده ایم و خطر جدی است و بر سر دوراهی سرنوشت جنگ و صلح قرار داریم. او در ادامه گفت: "آیا این بگیروبیندها شما را در مقابل دشمن خارجی قوی می‌کند؟... اگر به فکر منافع ملی این سرزمین هستید با احترام به قانون، وحدت ایجاد کنید. شرط لازم هرگونه اصلاحی، همبستگی و وحدت همه نیروها حول محور حقوق بشر و دموکراسی و یا یکی از این دو است. فقط قدرت ملت و طرفداران حقوق انسان‌ها، در مقابل زور موثر و کار ساز است."

پایان بخش این نشست سخنان مریم باقی دختر عمادالدین باقی بود. او ابتدا از حاضران به خاطر پذیرش فراخوان روزنامه نگاران و فعالان سیاسی و فرهنگی برای شرکت در این مراسم و انجمن صنفی روزنامه نگاران به خاطر قبول ریسک میزبانی مراسم تشکر کرد و گفت که پدرش خود را زندانی قلم، فعالیت‌های مطبوعاتی و حقوق بشری می‌داند و با افتخار آماده دفاع در یک دادگاه علنی و صالح است.

مریم باقی اضافه کرد که پدرش به اتهام نوشتن مقالاتی که خواب عده‌ای را برهم زده به زندان افتاده است. این روزنامه نگار به فشارهایی که بر مطبوعات وارد می‌شود تا اخبار مربوط به وضعیت باقی را منتشر نکنند، اشاره کرد و گفت برگزاری این جلسه نشان می‌دهد که یاد باقی، باقی است.